

387.

U S T A W A

z dnia 28 lipca 1919 r.

w przedmiocie zmiany art. 9 ustawy z dnia 8 marca 1919 r. (№ 23 Dz. Praw z dnia 11 marca 1919 r. poz. 235) o wydzierżawieniu niezagospodarowanych użytków rolnych.

Art. 1. Zakreślony w art. 9 ustawy z dnia 8 marca 1919 r. (№ 23 Dz. Praw z dnia 11 marca 1919 r. poz. 235) czas trwania dzierżawy gruntów zmienia się w ten sposób, że dzierżawa gruntów obsianych zbożem kończy się z dniem 1 września 1921, a dzierżawa gruntów obsianych okopowiznami dnia 1 listopada 1921 roku.

Postanowienie powyższe nie ma zastosowania do gruntów, które w tym okresie podlegać będą parcelacji przez Państwo. Dzierżawcy, którzy w myśl ustawy ustąpić muszą z dzierżawy przed terminem, otrzymają od Państwa stosowne odszkodowanie.

Art. 2. Wykonanie ustawy poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

w. z. S. Wojciechowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki

388.

U S T A W A

z dnia 29 lipca 1919 roku

w przedmiocie umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich.

Art. 1. Wszelkie umowy, przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich obowiązują sprzedawcę i nie mogą być rozwiązane jednostronnie na jego żądanie, o ile będąc przedmiotem umowy nieruchomość została oddana w posiadanie nabywcy przed terminem faktycznego wprowadzenia państwowego sądownictwa polskiego w danym okręgu.

Do tych umów art. 1590 K. C. nie ma zastosowania.

Art. 2. Do powyższych umów nie stosuje się również art. 241 Ustawy notarialnej.

Jeżeli sprzedawca uchyla się od zawarcia aktu notarialnego sprzedaży w terminie, przez nabywcę mu wyznaczonym, sąd na żądanie tegoż uzna umowę po myśli art. 1 za przenoszącą na nabywcę prawo własności nieruchomości, będącej przedmiotem umowy. Sprzedawcy nieruchomości ziemskiej służy jedynie prawo poszukiwania od nabywcy reszty umówionej ceny sprzedażnej wraz z odsetkami od dnia objęcia w posiadanie nieruchomości. Suma umówiona w rublach winna być przytem uiszczona według stosunku jeden rb.=216 fen.=256 halerzy.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje na terenie b. zaboru rosyjskiego z dniem ogłoszenia. Ma ona zastosowanie także do wszelkich prawomocnie jeszcze nie rozstrzygniętych spraw sądowych, wynikłych z tytułu umów, objętych art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 4. Wykonanie ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

— w z. *S. Wojciechowski*

Minister Sprawiedliwości:

Supiński

389.

U S T A W A

z dnia 29 lipca 1919 roku.

o tymczasowym sądownictwie wojskowym.

Art. 1. Aż do czasu zaprowadzenia jednolitego ustawodawstwa sądowno-wojskowego stosowane będą narazie w zakresie sądownictwa wojskowego przepisy wojskowe kodeksu niemieckiego z r. 1872 i wojskowej ustawy postępowania karnego austriackiego z r. 1912.

Art. 2. Względem przestępstw pospolitych stosowane będą w sądownictwie wojskowym powszechne ustawy karne materialne w poszczególnych dzielnicach obowiązujące.

Art. 3. Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wojskowych, postawiony w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, wyda rozporządzenia wprowadzające w życie postanowienia art. 1 i 2 niniejszej ustawy, a zarazem władna będzie poczynić w ustawach wymienionych w powyższych artykułach, zmiany i uzupełnienia zarówno w zakresie organizacji sądownictwa wojskowego, jak i w prawie karnem materialnem i procesowem: w szczególności określić należy, które z ustaw wymienionych w art. 2 obowiązywać będą tymczasowo w polu i na morzu, tudzież jakie ustawy stosowane być winny względem ludności poddanej sądownictwu wojskowemu na obszarach, na które moc obowiązująca ustaw w art. 2 wymienionych się nie rozciąga, względnie przewidzieć sposób określenia tychże ustaw.

Art. 4. Rozporządzenia przewidziane w art. 3 zyskują moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia ich w Dzienniku Praw, o ile w rozporządzeniach